

Türkiye, Sonunda Türklere Kalır..

Prof. Dr. Anıl Çeçen

Türkiye sonunda kime kalacak sorusu, son günlerde çok satan bir kitabın adı olarak kulislerde en çok tartışılan soru olarak gündeme geliyor. Normal koşullarda hiçbir zaman böyle bir sorunun sorulmaması gerekirken, tam bu aşamada gündeme gelmesi, çok satan bir kitabın başlığı olarak kamuoyu önüne çıkartılmasının pek de rastlantı olmayacağı, kitabı yazan iktisatçı yazarın herhalde bir bildiği vardır düşüncesini gündeme getirmekte, birbirini izleyen olayların son derece hızlı bir tempoda gündemi oluşturması insanların başlarını döndürürken, ister istemez akıldan geçebilecek bir sorunun Türkiye'nin geleceği ile ilgili olması, ne oluyoruz ya da nereye gidiyoruz gibi soruların çok sıklıkla sorulduğu bir aşamada, Türkiye en sonunda kime kalacak, kim bu ülkeye ya da vatana sahip olacak gibi başka soruları ortaya çıkartmakta ve bütün Türk toplumunun bu tür sorular ile her aşamada karşı karşıya kaldığı bir süreçte, Türk devletinin ve Türk ulusunun geleceğini bütünüyle ortaya koyan bir çizgide, Türkiye'nin sonunda kime kalacağı ana gündem maddesi olarak da öne çıkabilmektedir.

Bu yazının başlığı ile ilgili soru aslında bütün ülkelerde gündeme gelebilecek ve her devletin çatısı altında tartışılacak bir konudur. Bu ana soru doğrudan doğruya aslında her ülke için, gelecekte ne olacağı ve o ülkenin sonunda kime kalacağı merak konusu olabilir. Yeryüzü haritasında yer alan tüm devletler ya da ülkeler incelenirse, hepsinin birbirinden çok farklı bir konuma sahip olduğu her devletin çok farklı koşullara ya da özelliklere sahip bulunduğu ve bu yüzden hiçbir ülkenin ya da devletin birbiri için tam bir ölçü olamayacağı genel olarak benimsenen bir durumdur. Ülkeler ya da devletler düzeyinde bir karşılaştırma yapılırsa o zaman birbirinden çok farklı özelliklerin ve durumların söz konusu olabileceği, bu nedenle kesin hatlarıyla bir genelleme yapılamayacağı görülebilmektedir. Hiçbir ülke ya da devlet başkaları için tam anlamıyla bir ölçü olamaz ama karşılaştırma durumlarında genel bir fikir sahibi olabilmek açısından bazı ipuçlarıyla ülkelerin geleceği açısından dayanak noktaları oluşturabilirler. Başka ülkelerin durumları ya da konumlarına dayanılarak gündeme getirilebilecek değerlendirmeler bazen eksik kalabilir, bazen de yeterli görünebilir. Bu iki seçenekten hangisinin öne çıkacağı yapılacak değerlendirmelerde bilimsel ve gerçekçi yol ve yöntemlerin kullanılabilmesine bağlıdır.

Durduk yerde hiçbir ülkede, o ülkenin sonunda kime kalacağı gibi bir sorun ortaya atılmaz ya da gündeme getirilmez. Ama bir ülkede böylesine bir sorun öne çıkarılabiliyorsa ya da Türkiye'de olduğu gibi bu başlıkta bir kitap hazırlanabiliyorsa o zaman bir anormal durum var demektir. Bu durumda o anormalliğin ele alınması ve incelenmesi gerekmektedir. Türkiye Cumhuriyeti gibi kuruluşundan bu yana doksan yılı geride bırakmış ve birkaç yıl sonra yüzüncü yılını kutlama aşamasına gelebilecek güce ve potansiyele sahip orta boy bir devlette sorulmaması gereken bir soru olarak, Türkiye'nin sonunda kime kalacağının sorulabilmesi, hem çok üzücü hem de çok düşündürücü bir durumun varlığını ortaya koymaktadır. Böylesine bir sorunun varlığı ya da sorunun sorulabilmesi, bir ülkede geleceği

belli olmayan bir durumun olduğunu ve bu doğrultudaki belirsizliğin insanların kafasını karıştırdığını, o ülkede yaşamakta olan insanların kafalarının sürekli olarak bu gibi sorunlar ile dolu olduğunu da göstermektedir.

Yeryüzünde var olan iki yüzden fazla devlet, üzerinde kurulu bulunduğu toprakların jeopolitik konumu ile beraber devletin ve toplumun yapısı ve bu yapılar göre düzenlenmiş olan devlet modelinin geçerli olup olmadığı ya da geleceğe dönük bir kalıcılığa sahip olup olmadığı gibi değerlendirilmek durumundadırlar. Bir devletin bu doğrultuda ele alınması ya da kendi ülkesindeki insan toplumunun üyeleri tarafından bu doğrultuda değerlendirilmesi, gelecekte neler olacağı ya da ülkenin başına ne gibi sorunların çıkacağı ile yakından ilgili bir durumdur. Herhangi bir ülkede işler iyi gitmiyorsa, halk kitleleri ile devlet yapısı arasında ya da izlenen politikalar doğrultusunda ciddi çelişkiler ve yanlışlıklar birbirini izliyorsa herkes nereye gidildiği ya da, ülkede neler olduğu konularında telaşa düşebilir ya da korkuya kapılarak gelecek hakkında olumsuz düşüncelere sahip olabilir. En küçük bir olumsuzluk karşısında morali bozulan ya da paniğe kapılarak yakın gelecek konusunda, umutsuzluğa ya da karamsarlığa sürüklenebilen normal insan tipleri, bu gibi istenmeyen olumsuz olayların ya da gelişmelerin ülkeyi içine düşüreceği olumsuz koşullara ya da uçurumun kenarına doğru devleti sürükleyebileceği gibi kötü durumlara karşı tepki gösterebilir ya da kendini koruma refleksi doğrultusunda karşı çıkabilirler, böylesine istenmeyen bir olumsuz durumun gündeme gelmesini önleyebilmek için ellerinden gelen her şeyi yapabilirler, karşıt tutumları örgütleyerek kamuoyu önünde bunları sergileyebilirler.

Normal koşullarda her devlet birbiriyle rekabet içinde rakip olarak hareket eder. Büyük devletler küçük ve orta boy devletler üzerinde baskı ve hegemonya oluşturma arayışı içinde davranırlar. Bir büyük devlet kendisinden küçük olan komşusu devletleri bölgesel hegemonya planları doğrultusunda etkisi altına alabilir, zaman içerisinde bu gibi devletleri kendisine bağlayabilir. İşte bu aşamada bu duruma düşen küçük ya orta boy devletlerin gelecekleri tartışma konusu haline gelir. Hem o devletin vatandaşları hem de bölgede yaşayan diğer insan toplulukları söz konusu devletin ne olacağı, nereye gideceği ya da kendini yönetemez bir duruma sömürgeci politikalar yüzünden düştüğü aşamada, bu kötü gidişin sonunda o ülkenin kime kalacağı sorusunu sormaya ve buna yanıt aramaya başlarlar. Tarihsel süreç içinde, birçok küçük ya da orta boy devlet, büyük devletlerin baskıları ve de çekişmeleri yüzünden kendi kendilerini yönetemez bir aşamaya geldiklerinde, hangi büyük devletin eline düşeceği, hangi emperyal devletin sömürgesi konumuna sürükleneceği ve bu yüzden de kime kalacağı, haklı bir sorular olarak sorulma aşamasına gelebilmektedir. Zaman dilimleri içerisinde güçlenen devletler, büyümenin ve kendi bölgelerinde daha etkin olabilmenin yollarını ararlarken, kendiliğinden yakın komşuları durumunda olan daha küçük devletler üzerinde etkilerini artırabilmektedirler. Böylece, güçlü devletler daha zayıf ve küçük bölge devletlerinin denetimini ele geçirme aşamasına geldiklerinde, kendi kendini yönetme şansını yitirmiş olan küçük ya da zayıf devletler sonunda büyük devletlerin eline düşebilmekte ya da emperyalist güç merkezlerinin eline düşerek birilerinin malı ya da arka ya da yan bahçeleri konumuna düşebilmektedirler.

Büyük balığın küçük balığı yutması nasıl bir doğa yayasası ise, büyük devletlerin de yanı başlarındaki küçük devletçikleri yutmaları da aynı doğa yayasasının devletlerarası alanda gündeme gelmesidir. Büyük devletler daha da büyürken küçük komşularını ya da zayıf bölge devletlerini kendi baskı veya denetimleri altına alabilmektedirler. Zaman içerisindeki yakınlaşmalar da, büyük devletlerin küçük devletleri yutarak kendi sınırları içine alabilmelerini ve bu doğrultuda baskıcı ya da zorlayıcı politikalar aracılığı ile küçük ya da orta boy devletleri kendi sınırları içine alarak, bunlara eyalet ya da

vilayet statüsü kazandırdıklarını göstermektedir. Geçmişten gelen tarihsel süreç içerisinde, işgal ya da sömürgecilik sonrasında ortaya çıkarak bağımsızlık kazanmış olan birçok küçük ya da orta boy devlet, emperyal saldırılar, hegemonya arayışları ya da baskıcı siyasetler yüzünden otonom statülerini ellerinden kayılabilmektedirler. Otonomisini koruyamayan devletler, büyük güçlerin çekişme alanı konumuna sürüklenince her türlü emperyal senaryoya açık bir duruma gelmektedirler.

Büyük devletler sahip oldukları hegemonya gücünü yanı başlarındaki diğer devletlere taşımağa yöneldikleri zaman, hedef ülke konumundaki küçük devletler emperyalistlerin ellerine düşebilmekte ve kendi ülkelerinin insanlarının ya da toplumunun öz malı olması gereken siyasi ve demokratik yapılarının başkalarının elinde oyuncağa dönüştüğünü görmektedirler. Zayıflayan devletlerin ülkeleri yol geçen hanına dönüşebilmekte, bu gibi siyasal yapılanmaların altında varlıklarını sürdürebilmek isteyen toplumlar, halk toplulukları ya da ulusal yapılar bu gibi olumsuz durumlara karşı isyan ederek yepyeni bir yapılanmanın arayışı içerisine girebilmektedirler.

Yanı başındaki küçük ya da orta boy devletleri zamanla kendine bağlayabilen, ya da bu doğrultuda bunları baskı ya da kontrol altına alabilen büyük devletlerin buldukları bölgedeki diğer devletler üzerinde bu gibi saldırgan heveslerini tatmin edebildiklerini, bu aşamadan sonra bölge dışına çıkarak daha geniş alanlarda hegemonya artırma peşinde koşabildiklerini tarihin aynası bugünlere yansıtmaktadır. Sınır komşularına ya da bölge devletlerine karşı geliştirmiş oldukları emperyal baskı ve oyunları bu aşamadan sonra bütün dünya yüzeyinde geliştirmeğe çaba gösterdikleri anlaşılmaktadır. Önce kendi ülkesinde güçlenen devletler, bölgelerinde egemenliği sağladıktan sonra uluslararası alanda daha geniş küresel hegemonyalar peşinde koştukları anlaşılmaktadır. Dünya tarihi bu gibi emperyal devletler, planlar ve de senaryolar ile dolu bulunmaktadır. İnsanlığın ya da dünya halklarının bir türlü emperyalizm belasından kurtulamamalarının ardında, hem insanın karakteri hem de insan toplumları içinden çıkmış olan devlet yapılanmaları arasındaki çekişme ve rekabetin önemli ölçülerde payı bulunmaktadır. Bu gibi çekişme ve rekabet düzenleri doğrultusunda bütün küçük ve orta boy devletler emperyal güçlerin hedefi konumundadırlar. Bölgesel hegemonyasını pekiştiren büyük devletler emperyal bir güç olarak dünya sahnesine çıktıkları zaman, karşılıklarına çıkan her ülkeye girmek ve bu ülkelerdeki devlet düzenlerini kendilerine bağlayarak bir yeryüzü imparatorluğu arayışı içine girebilmektedirler. Böylesine bir süreçte, birçok küçük ülke ya da orta boy devlet, sürecin sonunda emperyal güçlerin eline geçebilmektedir. O zaman da o ülkeler kendi halkına ya da ulusuna değil ama başka devlet ya da güçlerin eline kalabilmektedir. Bu tür olumsuz bir süreç yaşayan toplumlar kendi ülkelerinin hangi emperyal gücün eline geçeceği ya da emperyal güçler arasında nasıl bir paylaşım savaşına sahne olacağı konusunda düşünceler geliştirebilmektedirler.

Türkiye Cumhuriyeti, dünyanın merkezi coğrafyasındaki büyük devlet olan Osmanlı İmparatorluğu'nun çökertilisinden sonra, bu imparatorluğun merkezi topraklarında kurulmuş olan bir orta boy devlettir. Merkezi alanda kurulu olduğu için, dünya imparatorluğu kurmak ya da böyle bir yapılanmayı ele geçirmek isteyen bütün emperyal devletler ya da güçlerin merkezi alanı ele geçirme girişimlerinde Türk devleti başlıca hedef ülke konumundadır. Tarih ve de coğrafya bilgileri, böylesine önemli ve kritik bir konuma sahip olan Türkiye Cumhuriyetinin geleceği konusunu iyice ilginç kılmakta ve bu sorunun açıklığı kavuşturulması doğrultusunda geliştirilen fikir jimnastiği girişimleri de, çok çeşitlilik içerdiği için Türkiye Cumhuriyetinin yakın geleceğini tam olarak açıklayamamakta ve bu nedenle de, Türkiye'nin kimin eline geçeceği konusu iyice tartışma alanlarında öne çıkmaktadır. Neden bu topraklar üzerinde böyle bir devlet yapısı oluşturulmuştur. Tarihin gelişme seyri içinde neden bu coğrafya da Türk ulusu tarih sahnesine çıkmış ve kendi ulus devletini üniter ve merkezi bir model içinde oluşturabilmiştir? Dünya haritasının ortalarında yer alan Türk devletinin, geçmişten gelen

tarih birikimi ve bugünde devam edip giden coğrafi konumu, ülkenin ve devletin geleceğini değerlendirebilmek açısından doğru ve güçlü bir çıkış noktasını göstermektedir. Yirminci yüzyılın başlarında ortalık alanda böylesine bir devlet modeli gündeme getirilerek örgütlenirken, gelecekte bu devletin nasıl yoluna devam edebileceği konusunda tam anlamıyla bir değerlendirme yapılabilmeye midir? Devletin kurucu kadroları, örgütleyici öncülerinin bu gibi soruları kendilerine sormuş ve bunları yanıtlarak hareket etmiş oldukları düşünülmelidir.

Dünyanın merkezine gelmek, merkezi alanı ele geçirerek buradan küresel bir hegemonya düzeni kurabilmek, doğunun ve batının önde gelen büyük güçlerinin ya da emperyal devletlerinin her zaman için ana hedeflerinden birisi olmuştur. Yeryüzünün en büyük kıtası olan Asya'da kurulmuş olan bütün büyük devletler kendi bölgelerinin denetimini ele geçirdikten sonra dünyanın merkezi alanına gelerek buralara da sahip olmak ve dünyayı bu orta alandan yönetmek istemişlerdir.

Moğollar, Timurular, İhanlılar, Persler doğudan gelen büyük güçler olarak merkezi alanı ele geçirebilmenin peşinde koşmuşlardır. Bu doğu güçleri merkezi alanı tam olarak ele geçirememişler ama kendi bölgelerinden getirdikleri insan toplulukları zaman içerisinde merkezi coğrafyaya dağılarak yerleştikleri yerlerde, merkezi coğrafyanın yerleşik halklarını meydana getirmişlerdir. Batı'dan gelen Haçlı seferleri de geçici olmuş, bunların en sonuncusunda kurulmuş olan Haçlı devleti yüz yıllık bir zaman dilimi sonrasında çökmüştür. Haçlılar da merkezi alana hakim olamadıkları için Anadolu ve çevresinde kalıcı bir hegemonya düzeni kuramamışlardır. Merkezi alanda Türk nüfus yayılırken ve Türkler ile İslam dini arasında kaynaşma ile kalıcı devlet düzenleri oluşturulurken Avrupa üzerinden gönderilen Haçlı seferleri sonuçsuz kalmış, Haçlılar kalıcı bir düzen kuramamışlardır. Eski Roma ve Bizans imparatorlukları gibi büyük merkezi bir imparatorluk peşinde koşan Vatikan yönetimindeki Hıristiyan Avrupa kıtası, bu gibi planlarda başarısız kalınca, merkezi coğrafyada Selçuklular ile kurulmuş olan Türk insiyatifi daha da güçlenerek yayılmış ve ikinci aşamada Osmanlı imparatorluğu olarak devam ederek, bin yıllık bir Türk hegemonyası dünyanın ortasında kalıcı bir doğrultuda kurumlaştırılmıştır.

Haçlıların başaramadığı merkezi alan yerleşimini daha sonraki aşamada, Ruslar güneye doğru ilerlerken İngilizler başarmış, Fransızları da yanına alan Büyük Britanya İmparatorluğu Osmanlı devletinin çöküş aşamasında Kıbrıs adası üzerinden bölgeye gelerek Orta Doğu topraklarına yerleşmiştir. Osmanlı sonrası dönemde İngilizlerin planları doğrultusunda bir merkezi alan yapılanması gündeme getirilmiş ve Fransız İmparatorluğunun desteği ile de batının sömürgeci düzeni Kuzey Afrika üzerinden Orta Doğu bölgelerine taşınmıştır. Böylece, Osmanlı imparatorluğunun dağılışı ile beraber merkezi coğrafyada ortaya çıkmış olan otorite boşluğu alanı doldurulmağa çalışılmıştır. İngilizler ve Fransızlar girmiş oldukları Osmanlı topraklarını parçalayarak kendi hegemonyaları altında sömürgeciliği merkezi coğrafyaya getirmişlerdir. Böylece Osmanlı toprakları, devletin çöküşü sonrasında batının en güçlü iki sömürgeci imparatorluğuna kalmıştır. O dönemde daha güçlü dünya devletleri olmadığı için İngiltere ve Fransa merkezi alan topraklarını istedikleri gibi paylaşmışlar ve Mısır'ın başkenti Kahire'de çizmiş oldukları harita ile bütün Osmanlı topraklarının batı emperyalizminin yeni sömürgeleri konumuna düşürmüşlerdir. Ne var ki, bu emperyalistler, Türkiye'nin kurucu önderi Atatürk'ün söylediği gibi geldikleri gibi gitmek zorunda kalmışlar ve 20. yy'ın konjonktürü içinde ortaya çıkan yeni gelişmeler, batının temsilcisi iki büyük sömürgecinin kurdukları düzenlerinin önünü keserek daha farklı yapılanmaların önünü açmıştır.

İslamiyet'in çıkışından sonra güçlenen Araplar, Anadolu'ya gelerek yayılmışlar ama İstanbul'u fethedemeyince, bu ülkeyi terk ederek geri çekilmek zorunda kalmışlardır. Araplar sonrasında Selçuklular Türk topluluklarını merkezi bölgelere taşıyarak, bu alanın halk topluluklarının oluşumuna

yardımcı olmuşlar daha sonraki aşamada da Osmanlılar, bir büyük imparatorluk olarak merkezi coğrafyayı egemenlikleri altına alınca batılı güçlerin hedefi haline gelmişlerdir. Osmanlı İmparatorluğu'nun son yüzyılı içinde Ruslar güçlenerek güneye inmek istemişler, Almanlar birleşerek bir büyük imparatorluk kurunca doğuya açılarak, dünyanın merkezi alanlarını içine alan çok büyük bir Töton İmparatorluğu oluşturmak istemişlerdir. Ne var ki, 1. Dünya Savaşı öncesindeki bu 2 girişim, Büyük Britanya İmparatorluğunun Orta Doğu'ya gelerek yerleşmesi ve Fransa'yı yanına alarak, Rusya ve Almanya'ya karşı çıkmasıyla önlenmiştir. Ruslar sıcak denizlere inmek için güneye doğru ilerlerken Osmanlının elindeki Kırım ve Kafkasya'yı ele geçirmişler, Almanlar da birlik sağlayınca Balkanlar üzerinde baskı kurarak Osmanlı hegemonyasının Avrupa topraklarının dışına atılmasında etkili olmuşlardır. Ruslar doğu Anadolu üzerinden Ermenileri kullanarak Anadolu'yu ele geçirmeye çalışırken, Almanlar 1. Dünya Savaşı öncesinde İstanbul'a gelerek yerleşmeye başlamışlar, savaşı kazanarak on milyon Alman vatandaşını Anadolu topraklarına getirerek yerleştirebilmenin çabası içinde olmuşlardır.

İstanbul, İzmir, Edirne, Adana, Trabzon, Zonguldak, Erzurum, Kars, Van ve Diyarbakır gibi on büyük Anadolu kentine birer milyon Alman yerleştirerek, Anadolu'yu bütünüyle Almanlaştırmak isteyen Alman emperyalizmi, 1. Dünya Savaşını yitirince geri çekilmek zorunda kalmış ve böylece, Almanların dünyayı Anadolu üzerinden yönetme planları çökmüştür. Almanlar ile Ruslar Birinci cihan savaşı sonrasında geri çekilmek durumunda kalmışlardır.

Araplar 10. yy'da, Ruslar ve Almanlar 19. yy'da, 1. Dünya Savaşı sonrasında İngilizler 20. yüzyılda Anadolu'ya yerleşmek istemişler ama sonunda geldikleri gibi gitmek zorunda kalmışlardır. 2. Dünya Savaşı sonrasında ise, Amerikalılar Orta Doğu'ya gelmişler ve Osmanlı topraklarının merkezi ülkesinde yer alan Türkiye'yi NATO askeri ittifakına alarak Türkiye'ye yerleşmeye başlamışlardır. O dönemin koşullarında var olan Sovyet İmparatorluğunu gerekçe gösteren Amerikan emperyalizmi, komünizm tehlikesini öcü göstererek, merkeze yerleşmiş ve Türkiye üzerinden koruyucu kalkan oluşturarak, iki bin yıl sonra **Orta Doğu'da bir Yahudi devletinin kuruluşu**nu sağlamıştır. Böylece, Arapların, Rusların, Almanların ve İngilizlerin tam olarak yerleşemedikleri Anadolu toprakları üzerine Amerikalılar kendi denetimleri altındaki NATO askeri yapılanması üzerinden yerleşerek, çok sayıda askeri üs kurmuş ve geleceğe dönük olarak merkezi alan yerleşimini güvence altına almıştır.

Böylece, Osmanlı sonrasında, Anadolu toprakları Amerikalılara kalmış gibi bir durum yaratılmıştır. Devleti Aliye denilen merkezi büyük devletin yıkılması sonrasında, Amerikalıların Yahudiler ile birlikte bölgeye gelerek yerleşmeleri, eski Roma İmparatorluğu toprakları üzerinde yeni Roma hegemonyası arayışlarını gündeme getirmiştir. Arapların kalabalık bir nüfus ile yaşadığı Orta Doğu hem Arapların hem de Türklerin elinden alınmış, Yahudilere kutsal topraklar verilirken, Anadolu üzerinden Türk varlığı ile **NATO** üzerinden kontrol altına alınmıştır. Bir anlamda, bugünkü Türkiye Cumhuriyeti'nin sınırları içinde kalan Türklerin milli vatanı olan Anadolu'ya NATO'nun yerleşmesiyle birlikte Türkiye sanki Amerikalılara kalmış gibi bir olumsuz durum ve görünüm yaratılmıştır.

1. Dünya Savaşı sonrasında, **Misakı Milli** sınırları içinde yaşamını sürdürmek zorunda kalan eski Osmanlı ahalisi, bir ulusal kurtuluş savaşı vererek, tarihsel süreç ve savaş konjonktürü içinde var olma mücadelesi vererek ve bir anlamda ölüm kalım savaşını kazanarak kendi ulus devletini kurmuş, böylece hem uluslaşarak Türkleşmiş hem de ulus devletini kurarak, sınırları önceden ilan edilen milli vatan toprakları üzerinde ulus devlet oluşumu tamamlanmıştır. Osmanlı gibi çok uluslu ve çok dinli heterojen bir siyasal yapının çöküşünden sonra, Osmanlının merkezi toprakları Türklere kalmış ve Türkler de bu toprakların geleceği için savaşarak Anadolu ve Rumeli'yi vatanlaştırmışlardır. Türkler kendilerine kalan bu ülkeyi vatanlaştırlarken, aynı zamanda ulus devletlerini

de oluşturarak, gelecekte de bu topraklar üzerinde kalıcı olabilmenin ön hazırlıklarını tamamlamıştır.

Atatürk kurucu önder olarak geçmişten gelen tarihsel süreci iyi değerlendirmiş, Anadolu yarımadasının Türklere kalmasını sağlayarak, bunu aynı zamanda geleceğe dönük bir biçimde de kurumlaştırmıştır. Türkiye Cumhuriyeti ulus devleti böylesine ulusal bir çabanın sonucu olarak tarih sahnesine çıkmış ve güçlü bir örgütlenme sayesinde de yirmi birinci yüzyıla kadar gelerek, kurucusunun söylediği gibi ilelebet payidar olabilmenin şanslarını yakalayabilmiştir.

Türkler, atalarından miras olarak aldıkları vatanlarını aynı titizlikle koruyarak yollarına devam etmişler, vatanlarını hiç kimseye bırakmamışlardır. Araplara, Almanlara, Ruslara ve İngilizlere yar olmayan Anadolu topraklarının Amerikalılara da yar olmasına izin verilmemiş ve **küreselleşme** ya da **Büyük Ortadoğu Projesi** gibi siyasal planlar doğrultusunda Türklerin ana vatanları ellerinden alınamamıştır. NATO ile Türkiye'ye giren Amerikan emperyalizmi, çok uluslu şirketleri bu bölgeye getirerek Türk topraklarına yerleştirmek istemiş ama bu doğrultudaki emperyal zorlamalara rağmen, bütünüyle Türkiye'yi ele geçirerek tarih sahnesinden böylesine olağanüstü bir süreçte kurulmuş olan bir devletin tasfiye edilmesinde başarılı olamamıştır.

2 büyük dünya savaşı arasında kurulmuş olan Türkiye Cumhuriyeti'nin 21. yy'da geçmişten gelen birikimin desteği ile yoluna devam edebilmesi için, Türkiye'nin ülke ve devlet olarak Türklerin elinde olması gerekmektedir. Türkler geçmişin olaylarını iyi gözlemleyerek ve karşılaştıkları ters durumlar karşısında gerekli olan önlemleri alarak yollarına devam etmek zorundadırlar. Türkler bu doğrultuda hem vatanlarına hem de devletlerine sahip çıkarak, bunları destekleyerek yollarına devam etmek durumundadırlar. Ulusal bir kurtuluş savaşı sayesinde kazanılmış olan bağımsız yaşama hakkı, Türkler açısından son derece kutsal bir haktır ve hiçbir biçimde vazgeçilemeyecektir. Tam bağımsız bir çağdaş cumhuriyet devletinin çatısı altında hem ulusal, hem üniter hem de merkezi bir güçlü devlete sahip olma şansını yakalamış olan Türklerin bu durumdan vazgeçmelerini beklemek ve hele Türkiye'nin başkalarının ellerine geçmesine seyirci kalmalarını beklemek pek de gerçekçi bir yaklaşım olarak görünmemektedir. Hiçbir insan alıştıkların vazgeçemez. Herkes alıştığı yaşam biçimi ve düzeni ile hayatını devam ettirmek ister. Böylesine bir doğal hakkı Türklerin elinden alarak, Türkiye gibi bir ülkede başkalarının egemen olmalarını düşünmek ya da sağlamak tamamen gerçekdışı bir durumdur. Türkler Düveli Muazzama denilen en büyük emperyalizme karşı savaşarak kendi bağımsız devletlerini oluşturdukları gibi, yüz yıl sonra da gene aynı doğrultuda yola devam ederek geleceğin dünyasında da bugünkü tam bağımsız yaşam düzenlerini sürdürecektir. Bu yönü ile Türkiye'den vazgeçmeyecekler ve hem ülkelerine hem de devletlerine sahip çıkarak, merkezi alanda daha güçlü bir ulus devleti oluşturarak var olmağa devam edeceklerdir.

Türkiye kime kalacak ? sorusunun yanıtı, gene Türkler olacaktır, çünkü Türkler eskisi gibi bir vatansever olarak hem ülkelerine hem de devletlerine sahip çıkmağa devam edecekler ve bu doğrultuda bütün saldırılara ve siyasal kışkırtmalara karşı mesafeli davranmağa bilinçli olarak devam edeceklerdir. Kitabın yazarı, kitabı başbakanın yazdırdığını kapakta ilan etmektedir. Başbakanın giderek sertleşen tavırlarının, sesini yükselterek toplumun belirli kesimleri ile kavgalı bir durum yaratmasının ülkede ciddi bir hesaplaşma ve gerginliğe neden olduğu, büyük rüyalar peşinde koşarken bundan çok daha büyük kabuslara sürüklenildiğini, böylesine bir olumsuz sürecin sonucunda ülkede kavganın giderek tırmanacağını ve bunun sonunda da Türkiye'nin kimin elinde kalacağını tahminleri yapılmaya çalışılmaktadır. Bugünün iktidar partisinin, küreselleşme sürecinin getirmiş olduğu değişim ve dönüşümleri batı desteği ile zorla uygulamaya çaba göstermesinin ülkede ciddi bir hesaplaşma yarattığı ve bu durumda da, yakın gelecekte Türkiye'yi kimlerin yöneteceğinin ya da Türkiye'nin bu gibi olumsuz bir tırmanış karşısında kimin elinde kalacağını tahmini yapılmaya

çalışılmaktadır.

Kapitalist emperyalizmin zorla dayatmış olduğu politikaların Türkiye'yi ciddi bir ayrışma noktasına sürüklemesi, insan hakları üzerinden etnik kavganın, inanç özgürlüğü üzerinden dinler kavgası ile cemaatlar çekişmesinin tırmandırılması, ekonomik programlar üzerinden de yeni sömürgeciliğin bir çuval halinde Türkiye'nin başına geçirilmek istenmesi yakın gelecek açısından ciddi belirsizlikler sinyali vermektedir. Bu üç tehlikeli süreç devam ettiği noktada, Türkiye'de ulusal, üniter, merkezi ve laik devlet modeli zarar görmekte, giderek tırmanan alt kimlik kavgaları yüzünden **Türkiye bir iç hesaplaşma ve bölgesel çatışmalara doğru sürüklenerek, Lozan'dan gelen statüsünü kaybetmek tehlikesi ile karşı karşıya kalmaktadır.** Bu aşamada ülkenin belirli bölgelerinde alt kimlikli devletçikler yaratılmağa çalışılmakta, Osmanlının çöküşü ile beraber yurtdışına giden gayrimüslim gruplar yeniden Türkiye'nin belirli bölgelerine yerleştirilmeğe çalışılmaktadır. Dini cemaatların da dış desteklerle çok güçlenmesi noktasında, Türkiye'nin geleceğinde hem etnik, hem dinsel hem de emperyal kavgalar giderek tırmanma göstermektedir. Merkezi alanda emperyal devletlerin etkilerini artırma girişimleri de savaş tehlikesini artırarak, Anadolu'nun geleceğinde yabancı devletlerin hegemonyasının önünü açmakta ve bu doğrultuda Türkiye'nin geleceğini ciddi bir tartışma konusu haline getirmektedir.

Küreselleşmenin başlamasından sonra çeyrek yüzyıl geçtiği için artık, bütün plan ve programlar kesin hatlarıyla ortaya çıkmış ve kesinlik kazanmıştır. Bu nedenle, ulus devletlere karşı çıkan batı emperyalizmi, büyük Orta Doğu ve Büyük İsrail projeleriyle Türkiye'ye yerleşmeğe çalışırken, Türk ülkesine fazlasıyla Amerikalı ve Musevi iş adamı ya da sermaye sahibi gelerek yerleşmektedir. Türkiye Cumhuriyeti emperyal politikalar ile teslim alınırken, yabancıların ülkeye gelerek yerleşmelerinin önü açılmakta ve sonunda Türkiye Türklerin elinden alınarak yabancılara teslim edilmeğe çalışılmaktadır. Yüz yıl önce aynı oyun oynanmış ve Türkiye'nin topraklarına emperyal güçler ve yabancı sermaye gelerek yerleşmeğe çalışmıştır.

Ne var ki, o dönemde Türk halkı bir ulusal kurtuluş savaşı vererek ülkeyi kurtarmış ve bağımsız devlet yapısını kurmuştur. Böylece, Türkiye yirminci yüzyılda Türklere kalmıştır. Şimdi yirmi birinci yüzyılda aynı oyun ikinci kez oynanırken gene aynı sonuç ortaya çıkacak ve Türk ulusu kendi ülkesine, kaynaklarına ve zenginliklerine sahip çıkarak Türkiye'nin Türklerin elinde kalkmasını sağlayacaktır.

Tarih ders almasını bilenler açısından bir tekerrürden ibarettir.

Dün ulusal kurtuluş savaşı vererek Türkiye'ye sahip olan Türk ulusu, yeni dönemde yeniden bir ulusal kurtuluş mücadelesi vererek eskisi gibi ülkesine ve devletine sahip çıkarak, emperyalizmin Türkiye'yi tarih sahnesinden silme girişimlerini ikinci kez önleyecektir.

Bu çekişme ve hesaplaşmaların sonunda, **Türkiye gene Türklere kalacaktır.**

Alt kimlikçi girişimlerin bölücülüğü ya da kapitalistlerin emperyalist saldırıları ve bazı kesimlerin işbirlikçiliği, bu kutsal var olma mücadelesini ortadan kaldıramayacaktır.

Her kesimin bu durumu bilmesinde, ülke ve dünya barışı açısından yarar vardır.

Türkler her zaman olduğu gibi vatanlarına sahip çıkacaklardır.

Prof. Dr. ANIL ÇEÇEN
25 Temmuz 2012, Ankara